

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SĂPTĂMĂNAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei, — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,

Prețul inserțiunilor

un șir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 4538/1939 Pres.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos.

Pe temeiul articolelor 132 și 134 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, prin aceasta convocăm și declarăm convocată **Adunarea eparhială** a Arhiepiscopiei noastre, în sesiune ordinară pe ziua de **Duminică Tomii, 16 Aprilie** a. c. ora 9 dimineața, în biserica catedrală din Sibiu, când se va oficia sfânta Liturghie și invocarea Duhului Sfânt, după care va avea loc deschiderea Adunării în localul designat spre acest scop.

Dat în Sibiu la 30 Martie 1939.

(ss) **NICOLAE**
Arhiepiscop și Mitropolit.

Țara a răspuns la chemare

Ne-a fost dat să trăim în ultimele săptămâni clipe pe cât de îngrijorate sub raportul viitorului acestei lumi ce stătea gata — și poate mai stă — să se încadreze într'un războiu distrugător, pe atât de reconfortant prin spectacolul ce ni l-a oferit poporul nostru care a alergat cu mic cu mare, chemat sau nechemat, să-și ofere brațele și sângele pentru apărarea sfintei noastre moșteniri.

Fiecare Român declara, plecând să se înfățișeze la unitatea sa, că va lupta și cu dinții, și decât să se întoarcă într'o viață de robie ca cea deacum 21 de ani, mai bine vrea să moară pe front.

Conștiința libertății a prins o atât de viguroasă consistență în sufletul poporului românesc, că e în stare fiecare să lupte ca un leu, unul contra zece, ca o fiară încolțită, făcând prăpăd în jurul său.

Popor pașnic și bun, nu vrea să ia nimic ce-i al altuia, dar să nu

cumva să se atingă cineva de pământul Țării sale, de libertatea sa și de viitorul demn al copiilor săi, că se pornește ca o furtună, aprig în mânia sa deslănțuită.

Dacă zilele viitorului sunt ascunse în grave semne de neliniști, dovada ce ne-a dat-o în aceste săptămâni poporul nostru, e de natură să ne dea cel puțin dintr'o parte o mare siguranță: zilele acelea nu vor fi în nici un caz pentru noi zile de rușine, ci de scânteietoare glorie, de înaltă și nemuritoare istorie, atât prin vitejia ce-o va arăta acest neam, cât și prin uriașa capacitate de răbdare în mijlocul suferințelor.

Intăriți de această dovadă a bravurii și admirabilului popor românesc, cărcotașii prizăriți oricând printre intelectuali, nu ne inspiră nici un pic de grije, căci poporul nostru, cu minunatul lui simț de-a vedea esențialul și de-a nu se împedeca de micile ranchiune și «păreri» personale, știe

în toate momentele mari un lucru: Țara e în pericol; ea are lipsă de brațele noastre; mergem și luptăm și, de va trebui, vom muri pentru ea!

Un popor care se manifestă astfel trezește teamă în dușmani și încredere în pretini. Și astfel primejdia scade.

Dușmanul prinde curaj numai când te vede desbinat înăuntru și incapabil de-a face o sforțare pentru a înfrunta calm dar hotărât semnele de amenințare: el vede aci o boală, o lăncezire a puterilor de viață și de rezistență. Și atunci dă năvală.

Prin dovada ce-a dat-o poporul nostru cu ocazia acestor concentrări, răspunzând cu însufleșire chemării vigilentului și înțeleptului nostru guvern, a fost de natură să rețeze pentru multă vreme pofta dușmanilor ce stăteau la pândă la granița noastră dinspre Apus. Poate că-și închipuiau că noi nu suntem în stare să ridicăm un deget să ne apărăm; poate credeau că noi suntem atât de desbinați încât suntem gata în orice moment să ne sculăm unii contra altora, cum le plăcea să scrie prin gazetele lor, dând pe socoteala noastră fel de fel de svonuri.

Le-am dovedit acum din nou că suntem un popor plin de vitalitate și vai de cine va îndrăzni să se atingă de hotarele noastre. Noi am mai fost, de când avem România Mare, în capitale străine: vitejia și mândria românească e aceeași ca și atunci!

Poporul nostru e un popor credincios. Iar credința e o forță uriașă care susține în fiecare clipă nădejdea în ajutorul dumnezeesc și siguranța în trecerea cu bine peste greutățile prezente. Atâta timp cât sufletul românesc va fi stăpânit de credința în Dumnezeu, el va rămânea nebiruit și va fi totdeauna gata de luptă pentru apărarea drepturilor sale.

Acum zările la hotarul Țării noastre s'au mai limpezit.

Acordul economic româno-german, încheiat de curând, fără să știrbească întru nimic independența Țării, la care ținem ca la viața noastră, întrucât ne asigură, pe lângă o mai

puternică dezvoltare și prosperare economică, relații de pace și cordialitate cu marele Reich german, e de natură să ia din curajul dușmanilor noștri cari sunt prea mici și neînsemnați ca să îndrăznească ceva față de noi când nu se știu ajutați de alții mai mari.

Dar cu toate acestea, în timpuri de încordare generală ca cele de azi, când nu ști de unde se poate aprinde focul și până unde poate ajunge, trebuie să fim de-o extremă vigilență.

Și noi suntem siguri că scumpul nostru popor, înțelegând încordarea timpurilor, e în permanență gata să răspundă la datorie, așa cum a răspuns de astădată.

Telegramă

I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a trimis dlui prim-ministru Armand Călinescu următoarea telegramă de felicitare pentru atitudinea demnă și vigilență ce-a arătat-o guvernul în săptămânile trecute: «Suntem mândri de atitudinea bărbătească și vă felicităm din toată inima».

Ziarul „România”, comentând acest gest al Arhiepiscopului nostru, scrie:

„Biserica Ardealului, prin marele ei arhiepiscop Mitropolitul Nicolae Bălan, se situiază, ca în marile clipe ale Neamului, în fruntea poporului pentru a exprima mândria și bucuria față de atitudinea bărbătească a guvernului Țării».

Nr. 3342—1939

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că erezii după Păr. Nicolae Chirciu din Almaș Săliște, decedat la 20 Februarie 1939, în baza Ș-ului 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au primit dela Cassa arhidiecezană din Sibiu, în numerar, fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 30.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului Arhiepiscopesc dela 1 Martie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

FOIȘOARA

Răspuns omonimului meu dela Craiova, Pr. unit Dr. Ioan Stanciu

Prof. Pr. Dr. Ioan Stanciu

Am citit în foișoara Unirii din Blaj Nr. 9 a. c. unele observații ale omonimului meu dela Craiova, preotul unit Dr. Ioan Stanciu, cu referire la broșurica mea: *Legea noastră strămoșească și unirea, în lumina istoriei*.

Aceste observări se pot împărți în două părți mai principale și anume: în prima parte mi se ridică grava acuză, că am falsificat în două locuri textul din broșura Sfântei Sale: *Religia strămoșească a ro-*

mânilor, iar în a doua parte, autorul acestei broșurele, îmi dă anumite sfaturi și anumite lecții.

Să le examinăm scurt pe amândouă.

În ceea ce privește falsul imputat mie, în primul moment am rămas foarte surprins, deoarece eu nu știam să fi comis așa ceva.

Am căutat să verific și, spre surprinderea mea, ce am aflat?

În cârticica mea la pg. 57 se află propoziția între ghilemele: „Iată dar că și în țările române a înflorit catolicismul, dar perfida ortodoxie bizantină ne-a stricat tot rostul” — cu nota în jos, că această propoziție s'ar afla în broșurica autorului unit, Pr. Dr. Ioan Stanciu dela Craiova. Ca să verific am căutat manuscrisul meu, dar aci propoziția se află în tocmă, însă fără ghilemele. Se vede că la corectura tiparului am scăpat din vedere neînsemnata greșală

cu ghilemele. Constatarea aceasta a mea nu înseamnă, că aș revoca ceea ce am scris, și cu atât mai puțin, că m'ași simți obligat să-mi cer scuze, din simplul motiv, că ideile din întreaga propoziție se află în broșura Sf. Sale, ba poate în măsură și mai accentuată, decum le-am reprodus eu. Ași vrea să știu, dacă își recunoaște, sau nu, idelle ce sunt în aceasta propoziție, ca făcând parte din convingerile și scopul urmărit în broșurica C. Sale, pentru că aci e vorba mai mult de idei și nu de ghilemele. Dacă le recunoaște, atunci n'ar mai trebui să mai vorbim de o oarecare fals, iar dacă nu și le recunoaște, atunci ar fi cazul să-și revizuiască toată broșurica, și se va convinge, că foarte puțin va mai rămânea din ea.

Să vedem cum stăm cu aceste idei ale Sf. Sale.

În broșurica amintită, la pg. 8, înșiră «episcopii catolice dela noi după desbinare», cari au fost 6 la număr și datează dela 1227, câtă vreme «Mitropolia ortodoxă a Ungrovlahiei s'a întemeiat numai în 1359, iar Mitropolia Moldovlahiei numai în 1401».

Omonimul meu dela Craiova intenționat trece sub tăcere păreriile celor mari istoriografi ai noștri, păreri ce se referă la episcopii catolice dela noi, respectiv din țările române. Așa păreriile dlui Iorga nu contează, ba ce e mai mult, nu ia în seamă nici cele susținute de canonicul și istoriograful unit, Dr. A. Bunea. Pentru ce? Pentru că aceștia declară net, că acele episcopii au fost numai niște parodii, fără credincioși și fără o durată de peste câțiva ani. Însă prietinel nostru vrea cu tot dinadinsul, să ne arate, că acele au trăit

„Drumul Crucii“

Vineri în 17 Martie a. c., scena teatrului oraşenesc din Sibiu a fost transformată în amvon de propoveduire a veşnicilor şi suprapământesţilor valori creştine, prin reprezentarea piesei religioase: «*Drumul Crucii*», de către «*Teatrul religios*» din Bucureşti. Acest teatru religios s'a deschis la Bucureşti sub înaltul patronaj al mult regretatului Patriarh Miron, al P. S. Sale Episcopul Nicolae Colan al Clujului, pe când era ministru al cultelor, şi are preşedinte al comitetului de conducere pe P. S. Sa Episcopul Irineu Craioveanul, până de curând preotul prof. Ioan Mihălcescu, dela Facultatea de Teologie din Bucureşti. Directorul teatrului e un tânăr artist, cu suflet creştin şi entuziast, dl I. Frumuşani.

Cu prilejul reprezentăţii dela Sibiu, Păr. Zosim Oancea a rostit o scurtă cuvântare, în care a arătat lucrarea însemnată a teatrului religios în societatea românească, obişnuită să vadă pe scenă mai mult «*realitatea banală, uneori ridicolă, foarte adesea desgustătoare, a vieţii omenestii, trăită numai pentru clipă şi numai pentru pământ*». Teatrul acesta religios, însă, «*a plecat în turneu misionar prin ţară... ca să înfăţişeze publicului un crâmpel de viaţă, din vremi îndepărtate, trăită pentru cer şi pentru veşnicie, sub semnul şi sub puterea Sf. Crucii. Şi scopul lui nu e ca să trezească în sufletul spectatorilor numai emoţie artistică, sau numai admiraţie pentru acele vremi de demult, ci, făcându-se un glas puternic de chemare al sfintei noastre Biserici ortodoxe, să contribuie la readucerea în suflute a singurului ideal de viaţă, dătător de pace statornică şi de fericire veşnică, Crucea Domnului*».

Realizarea artistică şi psihologică a reprezentăţii a fost peste toate aşteptările. Suferinţele creştinilor, în frunte cu Sf. Apostol Pavel, din cele dintâi zile ale creştinismului, redăte cu multă simţire de artiştii «*Teatrului religios*», au stors lacrimi multe din ochii ascultătorilor, iar seninătatea lor în suferinţă a scos nenumărate suspine din sufletele flămânde şi însetate de idealul Crucii mântuitoare.

Trist de tot, însă, că publicul care aleargă la «*Tânase*», şi «*Alhambra*», s'a arătat aşa de indiferent în faţa unei reprezentăţii teatrale, care a înfăţişat

seriozitatea şi spiritul de jertfă a adevăratei vieţi creştine.

Noi dorim «*Teatrului religios*» din Bucureşti deplină biruinţă în calea grea a misionarismului creştin, pe care a pornit, şi îndemnăm pe tinerii şi entuziaştii lui artiştii să nu desnădăjduiască niciodată în faţa indiferenţei omenestii, ci să aibă întotdeauna în suflute adevărul, pe care-l propoveduesc, că orice biruinţă creştină vine numai prin multă răbdare, nenumărate suferinţe şi nefermărită nădejde în ajutorul Atotputernicului Dumnezeu.

„Una şi singură, cuget şi trup“

— Procesul, care ne cimentează sufleteşte, are să continue neîmpedecă —

Distinsul scriitor, director al ziarului *România*, dl Cezar Petrescu, — când constată că de douăzeci de ani, după marea război, cu toată fiinţa noastră am fost pregătiţi pentru pace şi pentru consolidarea unei Românie de tânăra şi optimistă civilizaţie, — sfârşeşte cu următoarele cuvinte de reţinut:

O presimţire, care şi ea însemna un simpton viu şi nealterat al instinctului de conservare naţională, de câteva luni încoace stârpea dintre noi cei din urmă spini pe căi nu-i pliviseră încă generaţiile unirii. Infrăţirea cea mare dela Alba-Iulia, când cei doi păstori sufleteşti ai bisericii din Transilvania s'au îmbrăţişat chemând norodul credincios la muncă şi veghe întru ascultarea poruncii istorice care trece peste capetele noastre: această publică mărturisire n'a fost un fenomen izolat, nici întâmplător. Era numai o etapă, dintr'un proces mai îndelung şi cuprinzător, care ne-a cimentat sufleteşte Români într'o mare şi veşnică Românie. În vreme ce slături de noi, un nesocotit desbin, disloca o ţară din temelie, oferind-o pradă tuturor nesaşiiilor, încă înainte de acest avertisment, România îşi dovedea unitatea nesfărmată, vârtoasă hotărâre de a se înfăţişa neamurilor şi veacurilor, una şi singură, cuget şi trup.

C. preoţi să stea în fruntea mişcării

Oastea Domnului

în mod serios până pe la anii 1600—1800.

Aşa Sf. Sa susţine, că episcopia dela Severin a fost întemeiată la 1238, câtă vreme Dr. Bunea ne spune, că această episcopie catolică a luat fiinţă abia în 1376. Apoi cel dintâiu susţine că această episcopie a funcţionat până la anul 1502, iar cel din urmă afirmă, că ea abia a avut un episcop, şi după câţiva ani a rămas numai cu numele. Tot aşa stăm şi cu celelalte episcopii catolice, înfiinţate la noi exclusiv cu scopul vădit de prozelitism papistaş. Aceste fapte istorice însă C. Sa dela Craiova le înconjoară, pentru că dacă le-ar suleva, i-ar zădărnici toată teoria referitoare la episcopii catolice din ţările române. Constatăm deci, că nu urmăreşte adevărurile istorice, ci alte scopuri, cam dosite, dar foarte vizibile.

Am fi curioşi, să ni se explice pentru care motiv ridică în relief aşa tare, că în ţările române încă n'au fost mitropoliile ortodoxe organizate, dar episcopii catolice erau deja? Nu cumva autorul dela Craiova ar vrea să facă conclusia, că în acel timp noi nu aveam nici episcopii, nici episcopii ortodoxe prin ţările române, ci toată lumea era papistaş? Il rog să citească puţin epistolele papilor adresate regilor catolici unguri şi se va convinge, cum ne-au protejat aceşti omnipotenţi ai Romei, dispunând distrugerea totală a episcopilor şi a episcopilor clandestine ortodoxe. Deci ele existau.

Dacă examinăm atent broşurica C. Sale dela Craiova, începând cu prefaţa şi până la ultima pagină, mereu accentuează şi vrea să scoată în relief că noi românii

am fost supuşi „vicarului“ lui Iisus pe pământ (oare să aibă Iisus nevoie de locuitori?), dar nu dovedeşte cu nimic, ba că vremea dela Florenţa (1439) a fost primită de mitropolitul ortodox Damian al Moldovei, câtă vreme istoria ne arată, că acest Damian n'a fost nici mitropolitul Moldovei, dar nici moldovean, suntem în drept să punem întrebarea: ce înseamnă aceste perversi ale adevărurilor istorice?

Apoi când mereu ni se spune, că ritul roman l'am pierdut prin bulgari, iar credinţa catolică prin greci, şi când în repetate rânduri ne afirmă, că ortodoxia greacă e antinaţională, ce urmăreşte? Asemenea cu accentuarea continuă mama Roma şi Roma mamă, faţă de «*bizantinismul străin de neam*», poate crede, că ne va duce în apele papistaşismului internaţional? Pe noi nu ne interesează de loc grecii ca neam, ci doar ca credinţă, în schimb, dacă avem origina latină, nu ne interesează papistaşismul.

Pe marele mitropolit Teoctist, viţă de neam domnesc, după cum ne spune dl Iorga, îl face bulgar nu numai lipsit de sentimente româneşti, dar de dreptul duşmănos neamului nostru. Acest bulgăroi a introdus în serviciul religios limba slavă şi literile cirilice, după părerea papistaşitului nostru dela Craiova, iar părerile istoricografilor serioşi, cari sunt total altele, le delătură, pentru că nu-i servea scopului. Ce urmăreşte cu aceste afirmaţii deadreptul în opoziţie cu adevărurile istorice?

Şi numai atât ajunge să constatăm, că Frăţia Sa a voit să ne arate cu tot dinadinsul, că în ţările române a înflorit cato-

Probleme-Recensii-Comentarii

Membrii Asociaţiei clerului „A. Şaguna“ din despărţământul Băiţa, de sub conducerea P. C. părinte protopop D. Secărea, au reuşit să realizeze şi în cursul anului expirat un bogat şi frumos program, desfăşurat în cadrul celor 3 conferinţe preoţeşti, ţinute la sediul oficiului protopopesc din Băiţa.

Prima conferinţă s'a ţinut în 29 şi 30 Martie 1938, a doua în 24 Mai 1938, a treia în 1 Noemvrie 1938.

În cadrele acestor conferinţe au predicat preoţii: Aurel Moga din Măgura şi Viorel Todora din Crăciuneşti, iar rapoartele şi lucrările, ce s'au citit la aceste conferinţe, au fost pregătite de preoţii: I. Popa-Hărţăgani, L. Borza-Ormindea, Z. Enescu-Peşterea, P. Diniş-Nevoeş şi N. Perian-Sălişte.

Pr. I. Popa a pregătit şi citit raportul asupra activităţii pastorale şi a cercurilor religioase pe a. 1937 şi darea de seamă asupra activităţii despărţământului pe 1937. Din rapoartele citite se constată că preoimea tractuală a căutat să satisfacă, cât mai mult, imperativele impuse de misiunea ce i-a fost încredinţată. Se mai constată, că membrii despărţământului au ţinut — împreună cu cercurile religioase — 17 şedinţe.

Pr. L. Borza a pregătit lucrarea: „Sf. Tradiţiune şi sectele“, iar preotul Z. Enescu a pregătit lucrarea: „Rationalismul zilelor noastre“. Pr. P. Diniş a pregătit lucrarea: „Colaborarea bisericii cu străjeria“, iar Pr. N. Perian a pregătit lucrarea: „Familia preotului, ca factor educativ al vieţii poporului nostru dela sate“. — Toate lucrările de mai sus, bine documentate şi bine expuse, au fost ascultate cu viu interes de preoimea tractuală. — Fiecare conferinţă a fost prezidată de P. C. păr. protopop D. Secărea, care la deschiderea şedinţelor, a arătat — prin cuvinte alese — rostul şi necesitatea conferinţelor preoţeşti, cum şi vastul program, pe care îl are de desfăşurat, asociaţia clerului nostru în mijlocul preoimii şi al enoriaşilor din parohie. — Cor.

Activitatea cercului preoţesc cu sediul în Crihalma, tractul Cohalm. — Anul 1838, în cercul nostru, se remarcă prin o evanghelizare întinsă. În 22

Aprilie s'a ţinut întrunire în Cohalma, unde după Maslul de obşte a predicat Păr. Dumbrescu-Ticuşul nou, despre: Gânduri sub umbra crucii Mântuitorului.

În Vinerea mare a urmat maslu în biserica Ticuşul nou. Aici a predicat Păr. Dionisie Bucur-Crihalma: Ce îndemnuri dau creştinilor Patimile Mântuitorului.

Joi 22 Mai a urmat cerc pastoral religios împreună cu cercul cultural al învăţătorilor în Ticuşul nou. După sfânta liturghie în sobor, a predicat gărintele Cristea-Ungra: „Eu vă dau apă vie ce se scurge din înţelepciune“, ascultată cu adâncă religiositate de mulţimea credincioşilor. După masă a conferenţiat pentru popor Păr. Comaniţă-Fântâna: „Aportul laicilor în evanghelizare şi moralizarea masselor“ şi Pr. Dion. Bucur: Viaţa şi activitatea lui Octavian Goga, Învăţătorul Niciu a vorbit: Despre omenie.

În 5 Iunie cercul s'a întrunit în conferinţă la Crihalma.

După sfântul Maslu a predicat Păr. protopop Al. Brotea: Datorinţa de a fi bun creştin.

În 27 Iunie s'a ţinut şedinţă în Fântâna. La sfânta liturghie a predicat Păr. Dion. Bucur. La Maslu, în sobor de 4 preoţi, vorbeşte Păr. protopop Brotea. Seara s'a desfăşurat o producţie cu skiopticonul în curtea şcolii despre: Viaţa lui Iisus. Intre filme a conferenţiat Păr. Neacşu-Bogata: Rolul bisericii ortodoxe în dezvoltarea moralităţii poporului.

În 6 Noemvrie s'a ţinut conferinţă în Crihalma, cu ocazia sfinţirii noului iconostas aşezat în acea biserică. Sfinţele slujbe s'au săvârşit într'un cadru înălţător. Răspunsurile liturgice le-a dat corul tineretului condus de dl Inv. Bunuş. La priceasnă a predicat Pr. I. Neacşu, tâlmăcind evanghelia zilei. La sfârşitul liturghiei a vorbit Păr. protopop Alex. Brotea.

După masă, în casa culturală, Pr. Ieronim Dumitrescu conferenţiază despre „Ortodoxia neamului românesc“, în faţa unui numeros public. La sfârşit vorbeşte Păr. Bucur mulţumind tuturor pentru munca depusă la reuşita acestei sărbări. — Asistent.

licismul, dar ortodoxia greacă şi bulgară a stricat tot rostul. Deci propoziţia, ce s'a pus din greşală între ghilemele, poate rămânea neschimbată, pentru că este un logic rezumat al celor afirmate de omonimul meu dela Craiova. Iar dacă nu vrea să-şi recunoască aceste idei, va fi pentru faptul, că prea mult şi-a bătut joc de adevărurile istorice, şi pentru un preot lucrul acesta vine cam jenant. Iar noi, dacă am voi să ofensăm, ocolirile aceste ale adevărurilor istorice, ocoliri intenţionate şi cu anumite scopuri făcute, am putea să le taxăm mai just de falsuri, de cum o face Sf. Sa pentru nişte ghilemele nevinovate.

Un falsificat constă în ştergerea unor cuvinte din textul autorului, sau în adăugirea unor cuvinte la acel text, cu scopul vădit de-a schimba sensul şi a-i da alt înţeles. Asemenea fals este şi când cineva înconjoară adevărurile istorice, şi provocându-se la texte interesat plasate, sau afirmând fără dovezi unele fapte contrare cu datele istoriei. Aşa purcede C. Sa dela Craiova, când schimbă total adevărul istoric. Un clasic exemplu ne dă, când afirmă, că în urmă tot papii au împiedecat denaţionalizarea noastră prin bulgari, pentru că au intervenit prin epistolele lor la regii unguri în interesul nostru. Crede Frăţia Sa din aceste afirmaţii cel puţin un cuvânt? Dacă nu crede, atunci e un fals istoric; iar dacă le crede, atunci va trebui să ne dovedească cele susţinute cu vreo epistolă cel puţin, ca să vedem şi noi întru cât ne-au salvat papii din ghiarele bulgarilor.

Eu — în modesta mea broşurică — am arătat cari au fost sentimentele papilor

faţă de noi, Valahii schismatici din ţara ungarilor şi chiar din ţările române. În epistolele lor adresate regilor unguri dădeau ordine şi pretindeau cu ameninţarea anatemei, ca aceştia să distrugă toate lăcaşurile de rugăciune, să expulzeze pe toţi preoţii „schismatici“ şi să nu cruţe nimic pentru estirparea totală a celor, cari nu voesc să asculte de „locuitorul“ lui Iisus pe pământ. (Urmează)

În ţara fără reverii

(4)

V. Sămărtinean

Chiar de aici, din New-York, am putut constata că viaţa spirituală e o himeră în America. Şi nici nu se putea să fie altfel acolo unde maşina e suverană în toate. În această privinţă marele filosof creştin, Nicolae Berdiaev, are minunate reflexii în cartea „L'homme et la machine“. Mişcare, frenetă, alergare după milioane, în ritmul de celeritate cosmică al maşinei. Asta e America de azi. Iată Broadwayul. Inima New-Yorkului. Artera principală din marea metropolă. Plină de lume, de automobile, de larmă infernală, de accidente. Câţi oare dintre americanii aceştia cari se grăbesc la afaceri, americanii aceştia roşi de patima banului, mai au oare timp să-şi dea măcar câteva clipe de răgaz sufletului, sau cel puţin să-şi aducă aminte de acel mare eliberator al lor, de George Washington, prin vitejia căruia s'a proclamat independenţa coloniilor americane în Philadelphia la 1778, uriaşul Washington, şi să facă un pelerinaj la mormântul lui dela

Arhim. Iuliu Scriban: «*Biblia ca unealtă culturală*» [Edit. Sf. Episcopii a Argeşului. Pag. 20]; «*Arma Domnului în folosul omului*» [Extras din rev. „Misionarul” Nr. 5—6 din 1938, Chişinău].

Cine s'ar oprî cu luare aminte asupra constatărilor pe care I. P. C. Sa Arhim. I. Scriban le face în publicațiile citate, în legătură cu nepăsarea cu care e ocolit azi cuvântul Domnului din Sf. Scriptură, s'ar putea alege cu sugestii foarte prețioase pentru modul de a-și întocmi cu folos și pricepere programul citirilor zilnice.

Se atrage aci atențiunea asupra setei nebune a lumii de azi care, ca în toate domeniile de viață, și în domeniul cititului aleargă după ultimele noutăți, neglijând tocmai izvorul cel mai bogat în conținut de puteri pururea nouă pentru hrana sufletului: *Sf. Scriptură*.

Dacă ar avea ecou cuvintele I. P. C. Sale, poate și-ar da seama toți cei ce ocolesc Cartea Cărților, cât de mult greșesc, tocmai... spre paguba lor proprie.

Profesor Dr. Gheorghe Moroiianu: *Chipuri din Săcele*, scoasă de Fundația culturală „Principele Carol”.

Prof. Dr. Gh. Moroiianu, descendent al unei alese familii din Satulung-Brașov, a răscolit vadul amintirilor și din apusul îndepărtat al vremurilor a conturat icoana lui Moș Vasile, Mariei Caciului, Ivașca, Călțuna, Părintele Radu și Lelea Nuța.

Amintirile copilăriei, păstrate cu sfințenie în duhul timpului de atunci, sunt redată într-o formă plăcută, cu multe de amănunte, reușind pe deplin să reliefeze măreția oamenilor ce nu mai sunt. Minuțios în descriere, lăsându-i să grăiască în felul lor, păstrându-le imaginea reală, autorul aduce un prea frumos dar cititorilor.

Din cele peste 200 pagini, putem cunoaște viața mocănească sub toate aspectele ei, dela modestia soției Bacului până la bogăția Moșului Vasile, precum și chipurile pline de cucernicie ale preoților din familia Popeea, cari au păstorit cu duh evanghelic. Și era părintele Radu „om venerabil, respectat de toți, așezat la vorbă și cu sfaturi bune și sănătoase... făcea o slujbă de țieră mai mare dragul s'o ascultă. Prin cuvioșia lui, prin fața lui măreață, prin vrednicia cu care știa să se arate în lume, precum și prin întreaga lui viață

cinstită și cucernică, el insuflase un adânc respect și o nețărmurită dragoste și încredere poporenilor”.

Cartea are minunate clișee, prin cari cititorul poate să cunoască și mai bine Săcelele Brașovului. Reflecțiile și sugestiile maturității formează latura actuală. Scrisă într-o limbă aleasă, îngrijită, chipurile trecutului prind viață, trăiesc și prin bogata simțire a autorului primești în suflet icoanele apuse ale unora cari au trecut pragul veșniciei. — Pr. Gh. Șerbu.

„La biserică!” Măsurile de siguranță, luate de guvernul român, au chemat sub arme, cum se știe, o parte din rezervații noștri. Aceștia s'au și grăbit să se prezinte la regimente fără nici o șovăire și cu cel mai impresionant avânt patriotic. În fața cazarmelor, din orașele Ardealului, publicul a primit pe voinicii satelor cu mare bucurie și cu multe urări de noroc. Rezervații tineri răspundeau la rândul lor întonând câte-o doină adusă dela munte sau dela șes. Ear unul, bărbat mai în vârstă, — raportează un confrate dela Cluj, — la un moment dat ridică glasul, zicând: — «*Măi feciori, înainte de-a intra în cazarmă, haidați la biserică*».

Asociația clerului „A. Șaguna”, secția Sibiu

Anunț

1. Pentru conducerea *Căminului preoțesc dela Bazna* pe timpul *dela 15 Mai până la 1 Octombrie a. c.* se caută un administrator, cu preferință un candidat de preot sau o preoteasă văduvă, care va avea locuință și întreținere gratuită și un onorar de 1000 lei lunar. Acesta va avea să angajeze și supravegheze personalul de serviciu, să poarte evidența oaspeților și a incasărilor și va avea toată răspunderea pentru buna administrare a Căminului.

2. Se caută totodată și o *bucătăreasă* bună, pe timpul dela 1 Iunie până la 30 Septembrie a. c. care va avea locuință și întreținere și plata corespunzătoare.

Cererile se vor înalta până la 10 Mai a. c. P. C. Sale prof. Emilian Cioran, consilier mitropolitan, Sibiu, str. Tribuna 28.

Cuc. preoți sunt rugați a atrage atențiunea celor interesați asupra acestui anunț și a ne recomanda persoane potrivite.

Biroul Asociației Clerului.

Asociația clerului „A. Șaguna”, secția Sibiu

AVIZ

Aducem la cunoștința Cuc. preoți, că la 1 Iunie a. c. se va deschide *Căminul preoțesc dela Bazna* și va fi deschis până la 30 Septembrie a. c.

Prețul camerelor pentru Cuc. preoți și membrii familiei lor, cari sunt membri ai Asociației și au contribuit la zidirea Căminului, va fi:

Camera cu 1 pat în Iunie și Septembrie 30 Lei pe zi;

Camera cu 1 pat în Iulie și August 40 Lei pe zi;

Camera cu 2 paturi în Iunie și Sept. 45 Lei pe zi;

Camera cu 2 paturi în Iulie și August 60 Lei pe zi;

Camera cu 3 paturi în Iunie și Sept. 60 Lei pe zi;

Camera cu 3 paturi în Iulie și August 80 Lei pe zi.

Pentru alți oaspeți:

Camera cu 1 pat în Iunie și Septembrie 50 Lei pe zi;

Camera cu 1 pat în Iulie și August 80 Lei pe zi;

Camera cu 2 paturi în Iunie și Sept. 70 Lei pe zi;

Camera cu 2 paturi în Iulie și August 100 Lei pe zi;

Camera cu 3 paturi în Iunie și Sept. 85 Lei pe zi;

Camera cu 3 paturi în Iulie și August 125 Lei pe zi.

Celce doresc să li se rețină camera, se vor anunța la președintele secției: protopop Emilian Cioran, consilier mitropolitan, Sibiu, strada Tribunei 28, și anume: pentru camerele pe Iunie până la 1 Mai, pentru camerele pe Iulie până la 1 Iunie și pentru August și Septembrie până la 1 Iulie a. c.

Camerile se închiriază dela zi întâi până la sfârșitul luni.

După aceste termene se vor putea închiria camerele și la nemembrii la Asoc. Clerului, iar prenotările se vor face de administratorul Căminului în Bazna.

Acordarea camerelor se va face în ordinea intrării cererilor.

După primirea bonului de rezervare a camerei, în termen de 48 ore avea să trimită 50% din prețul camerei, în caz contrar se va închiria altuia camera. La cererea preoților din Arhiepiscopie prețul camerei se poate reținea într-o singură rata din salariu.

Biroul Asociației Clerului.

† Maniu Lungu

paroh, protopop onorar

Păr. Maniu Lungu, paroh în Rășinari și protopop onorar, după o activitate desfășurată cu adevărat în duh preoțesc, 9 ani ca învățător și 36 ani ca preot — a trecut la cele veșnice în vârstă de 68 ani, în ziua de 14 Martie c.

A fost unul din preoții noștri cei mai de seamă care s'a știut impune în chlp neforțat prin evlavie, modestie, cinste și conștiințiozitate. Prin firea sa plină de blândețe și răbdare, prin tactul necesar pastoral, a condus atâtea corporațiuni sălășluidu-se pacea fără de care nu se poate zidi nimic durabil. El a activat pe toate terenele vieții de obște în firul tradiției și ca urmaș al atâtor vrednici preoți cari au slujit la cele două altare din comuna Rășinari.

Legat de satul său natal, nimic nu l-a putut desprinde de acest mediu rural, inițiind atâtea înghetări religioase și culturale legate de numele și contribuția sa morală și materială fiind totdeauna la datorie, din „straja dimineții și până în noapte”, ca un ostaș credincios și ca pildă pentru mulți, până în clipa din urmă.

În special pentru vizitatorii așezămintelor din Rășinari ca: „Mausoleul mitropolitului Șaguna”, „Casa veche episcopescă” din veacul al XVIII-lea etc. era călăuză neostenită, dând acestora toate informațiunile istorice legate de aceste așezăminte, câștigând stima și aprecierea tuturora.

Prevenitor și senin față cu oricine, plin de bun simț în toate, disciplinat mai întâi cu sine însuși, ordonat și punctual și-a dedicat viața sa întreagă în slujba lui Dumnezeu, a bisericii și a neamului.

Nu e locul aci și acum a înșira toate realizările înfăptuite, ele vor eși în evidență cu cât va trece vremea.

A fost petrecut la mormântul de vecl de obștea credincioșilor din comună, de cunoscuți și preoțimea din protopopiat. Activitatea sa pilduitoare ca preot și om deopotrivă a fost înfățișată de prof. Em. Cioran și de directorul școlii Emilian Dancășlu. Preoțimea protopopiatului a contribuit cu 1000 lei la un fond de binefacere, ca răscumpărare a cununei peritoare.

Organizați Reuniuni de femei

Mount Vernon? Niciunul. Câți oare dintre americanii aceștia își mai aduc oare aminte că părinții și strămoșii lor citeau în fiecare seară Biblia cu glas tare, că dincolo de alergarea după câștig e o altă alergare în lume, mai fatală și mai fulgerătoare, alergarea spre moarte, care ne va primi pe fiecare dintre noi cu afrontul sceptic al Ecclziastului: Ați văzut că nimic nu prisoșește omului din toată osteneala cu care se ostenește sub soare? Nici unul. Câți dintre americanii aceștia au o concepție de viață mai superioară, mai puțin legată de efemer și de aproximativ? Nici unul. Toți aleargă după dolari. Toți poartă în creier o invenție, în scop de a se îmbogăți. Toți se concurează, devorându-se cu voracitate, cu necruțare. În aparență, toți sunt de omenie. În fond însă, dacă le sondezi adâncurile sufletului, vezi că ele sunt pline de cancer și de alte stigmate degradante. Fiindcă cine umblă în întunec, cine orbecăește în subsolul materialismului abject, nu poate să aibă un suflet curat și plin de fericirea celui care umblă întru lumină. Sunt foarte puțini oamenii bogați, cari fac binele. Sunt foarte puțini milionarii idealști, iubitori de adevăr, dreptate și frumos... Așa i-am cunoscut eu pe americani la New-York. Le-am admirat zgărie-norii (sky-scrapers). M'am extaziat în fața Statuei Libertății. Am rămas deadreptul consternat în fața clădirilor gigantice de pe Broadway și de pe Fifth Avenue. Mi s'a părut că Woolworth Building, Chrysler Bld., Bank of Manhattan, ating cerul, cu cele 66, 69, 72 etaje ale lor. Opera temerară a omului, fără'ndoială. Dar oare per-

formanțele acestea extraordinare și ulmitor de rapide în domeniul tehnic ale americanilor, i-au făcut mai fericiți? Sufletul lor s'a înălțat oare și el, în măsura în care se înălțau edificiile, spre tările cerului? Mie mi s'a părut că nu... Într'un om devenit mașină, într'un robot, într'o făptură mecanică, într'un manechin, nu poate să vieze sufletul... E prea masiv, prea de nepătruns, obrocul materiei care învalue sufletul americanului, ca să mai poată pătrunde lumina cerului prin el. Prea mare a fost strădania omului, aci, pe drumul blestemat al deșertăciunilor, ca să-și mai poată da acum o adevărată elevațiune sufletească...

Înșelat în așteptările mele, în visurile pe cari mi le făurisem despre America, am plecat spre gara Erie, de unde aveam să iau trenul spre orașul din Pennsylvania, ultimul popas al călătoriei mele. Ce era să mai văd în New-York? Nimic din ceea ce m'ar fi putut mulțumi. Să depozitez în suflet imagini și impresii, pentru a scrie un reportaj senzațional? Să vorbesc despre celelalte orașe ale Americii, tot așa de colosale și de stereotipe ca și New-Yorkul? Despre Philadelphia, Chicago, Detroit, Cleveland, Los Angeles, Youngstown etc.? Toate orașele, din cele 48 de state americane, sunt construite după același sistem, exasperant de uniform și de inestetic. Să vorbesc despre tot ceea ce formează, în domeniul tehnic, recordul american? Despre codul elegantelor maniere yankeu? Să vorbesc despre faimoasa Atlantic City, de pe litoralul Atlanticului, unde se făceau renumitele concursuri de frumu-

sețe, azi căzute în desuetudine? Sau despre orașul Reno din Nevada, vestita localitate a divorțurilor rapide? Despre vedetele dela Hollywood din California, despre plajele din Florida, despre cascada Niagara, despre amatoarele companii Armour din Chicago, despre gangsterii Al. Capone și Dillinger, despre Coca-Cola și despre chewinggumul lui Wrigley, despre cerealele Kellogg și despre mămăliga din America? Să vorbesc despre întreprinderile comerciale, despre magazinele cu zeci de etaje, despre băncile americane, despre regii neincoronăți ai dolarului Melon, Rockefeller, Carnegie, Ford? Despre democrația americană, masoneria americană, despre parlamentul american, despre justiția americană? Să vorbesc despre Vestul sălbatec al Americii, cu cowboy și întinse savane? Despre Yellowstone Park, despre Rocky Mountains, și despre celelalte minuni naturale din Colorado, New-Mexico, Arizona, Montana? Să vă vorbesc despre sondele de petrol din Texas și Oklahoma, despre minele de cărbuni din Pennsylvania și aurul din munții Allegheny? Să vă vorbesc despre Pieile roșii, azi în dispariție, și să evoc în verb de vâpae și nostalgie frumoasa poveste de dragoste dintre prințesa indiană Pocahontas și căpitanul englez Bill? Despre minunile geologice din Arizona-Pădurea pietrificată, Deșertul pictat, Gran Canyon și altele? Despre boxul, dansul american și linșarea negrului de către alb? Sau să vă duc sub bolta culturii americane, la Universitățile Harvard din Cambridge Mass., Yale din New-Haven Conn., Princeton din New-Jersey, Columbia

din New-York, South California din Los Angeles, Western Reserve din Cleveland O.? Să vă plimb prin bibliotecile și muzeele americane, sălile goale de concert, prin piețele împodobite cu monumente uriașe și recl? Să vorbesc despre literatura americană? Despre scriitorii Upton Sinclair, Sinclair Lewis, Theodor Dreiser, despre romanul „Ileana din Aciliu” a compatriotului nostru Petru Neagoe?

Primit prin corpul Portăreilor de pe lângă Tribunalul Sibiu, o întâmpinare din partea dnei Col. Lucia Savu în numele Comitetului Societății „Principele Mircea”, filiala Sibiu, ca răspuns la un articol din Nr. 11 (12 Martie) al ziarului nostru în care reaffirmam, față de faptul că numita Societate organiza ceaiuri dansante în Postul Mare, porunca bisericască a 9 în care se opresc nunțile și petrecerile în Post.

Întâmpinarea vrea să aperse prin tot felul de considerații dansul în Post.

Regretăm că nu putem publica această întâmpinare deoarece ziarul nostru, prin care se face propovăduirea învățăturilor bisericesti, nu-și poate oferi coloanele contestării acestor învățături, așa cum amvonul nu poate fi făcut loc de combatere a credinței, pe motiv că de acolo se face și afirmarea ei.

Allăm că numita președintă a dat ziarul nostru și la Parchet, unde cererea de impropoșare este înregistrată sub Nr. 3943 din 27 Martie a. c.

Să râzi sau să plângi?

A se slăbi...

„Unirea” se găsește să ne reproșeze că în aceste vremuri de mare îngrijorare a Țării, am scris în Nr. din 18 Martie c. articolul «Dorim o Biserică». Dar ce strică dacă, pe lângă comentariile evenimentelor la ordinea zilei, pe lângă îmbărbătările ce le-am adresat poporului, am dat glas în spațiul celalalt al foii, pe lângă alte probleme, și aceste alere permanente probleme de care depinde țara și unitatea românească? Exact în Nr. din aceeași săptămână (18 Martie c.), în care lumea era cuprinsă de cutremurarea amenințătoarelor semne de războiu, „Unirea” se ocupa în pg. I în 3 articole exclusiv de papa Pacelli, în pg. 3—4—5 batjocurea ortodoxă, iar despre evenimentele la ordinea zilei n'avea absolut nici un cuvânt. Aceasta după ce de luni întregi publică în coloanele ei ineptiile și injuriile lui Teodosie Bonteanu la adresa credinței neamului românesc și după ce uniția otrăvește relațiile frățești cu svonofia ofensând la adresa Bisericii neamului, angajând în ele chiar și numele M. Sale Regelui.

Precum nu i-a interesat pe extaticii papolatri din redacția „Unirii”, marea manifestare de solidaritate românească dela Alba-Iulia din 27 Februarie a. c., de care n'au scris decât 3 rânduri, așa nu-i interesează nici îngrijorarea Țării sau problemele mari ale neamului.

Orizontul preocupărilor lor e ocupat întreg de papa.

Ce legătură are papa cu frământarea lumii de acum, și cum năzărul Țării noastre din uitarea vre-săptămâni? Unde s'a simțit eficacitatea vre-unui cuvânt al lui. Cu ocazia morții lui Pius XI și a alegerii lui Pacelli presa mondială s'a oprit, e drept, în câteva numere asupra acestor subiecte, dar numai pentru că formalitățile înlocuirii unui papă prin altul, ofereau, prin acele naive, teatrale și copilărești forme de „foc în paie ude”, de sărut al călcăului, de purtare în leagăn, un material de mare preț pentru rubrica de curiozități.

Dar când a început cutremurul mondial, cine s'a mai gândit la papa?

A rămas biata „Unire” uitată cu degetul în gură privind extatic la papa.

Și acum tot e valic să dea lecții. Caragiale avea pentru asemenea plictisitoare stăruințe din partea celor ce suferau de eclipse de bun simț un cuvânt bun: *A se slăbi!* E cazul să-l repetăm și noi față de „Unirea”.

Nr. 158/1939

(18) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh devenit vacant prin încetarea din viață a fostului preot al parohiei Ludești, protopopiatul Orăștie, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariul dela stat.
2. Lemnele de foc necesare (cel vechi și cel nou) în întindere de circa un jugăr, și un fânăț de un jugăr.

3. Dela 120 familii câte o ferdelă de cucuruz sărămat și câte o zi de lucru, sau răscumpărarea ei cu 40 Lei. (Din acestea 1/3-a parte se dă cantorului și crâșnicului).

4. Lemnele de foc necesare.

5. Stolele obișnuite în trecut.

Casă parohială deocamdată nu este, — dar credincioșii sunt cu toată bunăvoința să ajute noului preot a face și casă parohială.

Cererile de concurs, însoțite de documente și de încuviințarea P. V. Consiliu Arhiepiscopesc pentru a concura, se vor înainta subscrisului oficiu în termenul dat.

Concurenții e de dorit să se prezinte într-o Duminecă sau sârbătoare la biserică în parohie, pentru a se face cunoscuți poporului.

Orăștie, 27 Februarie 1939.

Oficiul protopopesc și oficiul parohial Orăștie, în înțelegere cu oficiul parohial:
Prot. Ioan Moța
adm. tractului

INFORMAȚIUNI

In a doua ediție! Toate exemplarele din *Biblia Regele Carol II*, tipărite în prima ediție, s'au vândut într'un scurt interval de patru luni de zile. În urma acestui strălucit succes se va pune sub tipar, în curând, a doua ediție a sfintei cărți. — *Cinste și laudă se cuvine atât celorze au tălmăcit-o și au editat-o, cât și celorze n'au întârziat să și-o cumpere.*

Distribuirea sărbătorească a plugurilor, datorite de M. Sa Regele, s'a făcut în cadre impresionante în ziua de Dumineca trecută. În comuna Grănari, protop. Cohalmului, au participat la solemnitate, cum ni se raportează: dl prefect al județului Târnava Mare, Dr. D. Ivan, P. C. protopop Alex. Brotea, dela Cohalm, protop. local Ioan Munteanu și alți numeroși cărturari și multă țărănimie. În sala școlii primare P. C. par. protopop, asistat de preotul locului, a săvârșit serviciul religios, după care au luat cuvântul părintele protopop Brotea, dl prefect Dr. D. Ivan, dl profesor Dr. Babeș, amintind în care despre opera măreață și munca de reînnoire a țării, stăpânite și chivernisite de iubitul nostru Suveran. Plugul, dăruit de M. Sa Regele, a fost dat, prin Căminul cultural, vrednicului plugar din Grănari, D. Brağa. Din partea țărănimii a răspuns plugarul Achim Novac, care a zis: «Astăzi am primit un plug din partea M. Sale Regelui Carol al II-lea; mâne, dacă va fi nevoie, vom face, din toate plugurile noastre, arme de apărare a moșiei strămoșești, a legii noastre creștine și a Tronului scumpului nostru Rege...» — Poporul ovaționează îndelung. Programul sărbării a fost întregit prin frumoase cântece și recitări de versuri patriotice executate de tineret.

Un mirean despre Oastea Domnului. Dl Dr. Suci Sibianu din Brașov are despre Oastea Domnului următoarea apreciere [apărută în nrul mai nou al „Gaz. Trans.”]: «Oastea Domnului este cea mai merituosă societate culturală religioasă din Țara românească, — căci a scăpat dela beție vreo 80 mii de oameni și a adus pentru prima oară în conștiința românească necesitatea citirii zilnice a Cărtii sfinte și datorită de a avea orice român această carte în casa sa și servindu-i drept carte de căpătâi».

† Pr. Nicolae Vlad din parohia Șelimbăr, prot. Sibiu, după scurte suferințe, împărțit cu Sf. Taine, și-a dat sufletul în mâinile Creatorului, Marți în 28 Martie 1939, în vârstă de 89 ani, în al 62-lea an al fericitei căsătorii și după 46 ani de binecuvântată păstorie. Rămășițele pământești ale venerabilului defunct s'au așezat spre veșnică odihnă în 30 Martie 1939, în cimitirul din Șelimbăr. Odihnească cu dreptii!

Act de mulțămire. Credincioșii parohiei ortodoxe române Hașdău, protopopiatul Hunedoarei, cu filiile Dobâca și Goleș, aduc călduroasele lor mulțămiri dlui Constantin Bursan, fost deputat de Hunedoara, pentru darurile făcute bisericilor lor. Și anume: Bisericii din Hașdău, un rând complet de odăjdii în valoare de 6500 Lei, una sobă Vesta în valoare de 2480 Lei și un prapora. — Bisericii din Goleș, una sobă Vesta în valoare de 2480 Lei, un clopot în greutate de 74 kg și un rând complet de odăjdii în valoare de 5500 Lei. — Totodată credincioșii parohiei Hașdău aduc mulțămiriile lor Direcțiunii generale a uzinelor metalurgice unite „Titan, Nădrag, Călan” care la cerere a donat o sobă pentru biserică. — Pr. David Olariu.

Dl Dr. Ioan Mafteiu, avocat în Sibiu, anunță că și-a mutat cancelaria advocațională și locuința în Piața Unirii Nr. 10, Etaj I, lângă hotelul Bulevard (în casele Arhidiecezei noastre).

Vacanța de sfintele sărbători ale Învierii Domnului începe, pentru toate școlile, cu ziua de 2 April 1939 (în Dumineca Floriilor).

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 2 Aprilie 1939, va predica părintele consilier Tr. Scorobef.

„Cassa de Păstrare”

instituit de credit și economii S. A. în Săliște, județul Sibiu.
Capital deplin vărsat: **Lei 1.250.000**
Reg. Soc. Banc. 9/1939.

CONVOCARE

Acționarii institutului de credit și economii „CASSA DE PASTRARE” S. A. în Săliște, sunt invitați la

a LIV-a adunare generală ordinară, care va avea loc Marți în 18 Aprilie 1939, orele 10 a. m. în sala de ședințe a institutului.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul Consiliului de Administrație, Bilanțul și contul Profit și Pierdere pe anul 1938 și raportul Consiliului de cenzori;
3. Descărcarea Consiliului de Administrație și a Consiliului de Azm.
4. Alegerea unui membru în Consiliul de Administrație cu mandat de 7 ani, în locul devenit vacant prin tragere la sorți.
5. Fixarea jetoanelor de prezență.
6. Acțiunile de rezervă și titlurile noi și înglobarea — privit declarațiunilor subscrișe de creditori — a creanțelor lor în capitalul societății.
7. Eventuale propuneri admise la discuțiune de către consiliul de administrație.

În cazul că la această adunare generală, convocată pe ziua de 18 Aprilie 1939, nu s'ar depozita numărul de acții sau nu ar fi prezenți acționarii, conform dispozițiilor statutare, se convoacă acționarii la o a doua adunare generală ordinară pe ziua de Miercuri în 26 Aprilie 1939, orele 10 a. m. în localul sus amintit, putând această adunare să aducă acțiuni valide, fără considerare la numărul acțiunilor depozitate și la numărul acționarilor prezenți.

Săliște, la 22 Martie 1939.

Consiliul de Administrație

NOTA. Acționarii cari doresc a lua parte la această adunare generală sunt invitați a-și depune acțiunile cu 3 zile înainte de adunarea generală la cassa institutului sau la institutul „Albina” din Sibiu, „Banca Centrală” din Cluj și „Banca Românească” Sucursala Sibiu.

Totodată li-se aduce la cunoștință că Bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1938 precum și contul Profit și Pierdere au fost depozitate, conform dispozițiilor Legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă, la Tribunalul competent din Sibiu și se pot vedea atât acolo cât și în biroul institutului în orele de oficiu.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțesti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Librăria Arhidiecezană

Sibiu Str. Mitropoliei 45

oferă cu prețuri convenabile și în calitate cea mai bună:

Odăjdii, Potire, Candel, Discuri și Stelute, Cădelnițe, Cruci de metal și de lemn pictate, Clopoței, Căldăruși de aramă cositorite, Garnituri de cuminecat și de miruit, Chivote, Căpici, Lingurițe, Icoane pe pânză, pe tablă, pe lemn și pe hârtie, Clopote, Polican-dre și Sfeșnice în cea mai îngrijită executare și cu gust lucrate.

Nr. 157/1939

(19) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh, devenit vacant prin încetarea din viață a fostului preot al parohiei Ludești, protopopiatul Orăștie, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariul dela stat.
2. Casă parohială corăspunzătoare, cu supraedificările necesare: șură, grajd, etc.
3. Grădina în întindere de 439 stânjini pătrați, un fânăț de 1000 st. □ și folosința la 20 jugăre pădure.
4. Dela 100 familii câte un „Liter” (20 litri) cucuruz sărămat și câte o zi de lucru, sau răscumpărarea ei cu 30 lei.
5. Dreptul în pășunea comună.
6. Stolele obișnuite în trecut.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea P. V. Consiliu Arhiepiscopesc de a concura, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Orăștiei, în termenul dat.

Concurenții e de dorit să se prezinte în oarecari Dumineci sau sărbători la biserică în parohie, pentru a se face cunoscuți poporului.

Orăștie, 27 Februarie 1939.

Oficiul protopopesc, în înțelegere cu oficiul parohial:

Prot. Ioan Moța
adm. tractului.

ANUNȚ

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Librăriei și Tipografiei arhidiecezane, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimare și tipărituri rituale și cărți bisericesti, să se procure dela Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comenzi făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc